

II

In dit laatste is aanstonds verandering gebracht door de nieuwe redactie. Gehéél nieuw was ze niet. Plemp van Duiveland, Zilcken en pro forma ook de oude heer Schimmel zaten er nog in; maar de hoofdpersoon — altijd: onder souvereiniteit van J. G. Robbers, die zijn feitelijke macht eerst in 1906 uit handen zou geven — werd nu Frits Lapidoth. Uiterlijk had niets de lezers op diens benoeming kunnen voorbereiden. Zeven en dertig jaar oud, schrijver van den sonnetten-bundel *Marfa*, waarmee hij zich eerder aan dichters als Beets en Fiore della Neve dan aan Kloos verwant had getoond, voorts bekend als bekleeder van diverse journalistieke betrekkingen, scheen Lapidoth niet in de eerste plaats aangewezen om, op instigatie van hen die Ten Brink waren afgevallen, te trachten het dezen te verbeteren; alleen het ééne kleine feitje dat een van Lapidoth's werken het voorwerp van een bespreking was geweest, waarin Ten Brink zich met zijn talent maar matig ingenomen had getoond, had desnoods op een tegenstelling tusschen beide schrijvers kunnen wijzen. Toch bleek Lapidoth de geschikte man. Gedurende een nieuwe periode van zeven jaar heeft hij — feitelijk met Plemp van Duiveland en Zilcken alleen, want Schimmel werd met 1 Januari 1899 als „eereid der redactie" geheel op non-actief gesteld — het bewind gevoerd; en zijn bewind heeft de bovendrijvende partij in de literatuur met het tijdschrift verzoend.

Het uiterlijk heeft het hem niet gedaan. Wel werd, met ingang van 1901, het formaat vergroot tot een royaal in-4°. Telkens ook werd er in de illustraties verbetering gebracht. Ze vertoonden nu nog grootere verscheidenheid; er kwamen vele en goede platen buiten den tekst. Het heele aspect was in dien tijd, wanneer men den groenen band in style Métro buiten beschouwing laat, zeer wel te genieten. *Elsevier's* is in dit opzicht ook toen, met getrouwheid maar zonder excès, de gemiddelde opvattingen blijven volgen. De meest vooruitstrevende kunstenaars onder de tijdgenooten konden er geen felle bezwaren tegen hebben; ze zullen er echter evenmin geestdriftig voor geweest zijn.

Eigenlijk bleven ook de inhoud en de staf van medewerkers in wezen ongeveer wat ze geweest waren. „Wetenswaardigheden" weer te over! China en Japan, Griekenland en Napels, Gemeente-instellingen van Amsterdam, Sam van Houten, Spanje en Amerika, de zaak Dreyfus en die der Boeren, de troonsbestijging van de koningin en het sterven van Félix Faure, Finland, Indië, Nederlandsche historie-prenten, het Napoleontische tijdvak in onze geschiedenis — dat alles kwam ter sprake. Zelfs opende men ter bespreking van populair-wetenschappelijke boeken een nieuwe rubriek. De schilderkunst werd